

Lov om Anskaffelse af Materiel og Inventarium til aarlige Øvelsesleire samt Oprettelse af saadanne Leire i Finantsaaret 1868—69, hvilket Lovudkast er forelagt i det andet Thing. Om- delingen skal finde Sted.

Næste Møde er imorgen Kl. 1^{1/2}; Dags- ordenen vil være:

1) Første Behandling af:

Udkast til Lov om ikke autoriseret Væge- virksomhed m. m.

2) Første Behandling af:

Udkast til Lov om Tilsyn med Udvandre- res Befordring.

Mødet hævet Kl. 1^{3/4}.

Femtende Møde.

Onsdagen den 8de Januar Kl. 14.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Følg det mig af Thinget overdragne Hverv har jeg idag haft den Ære at overbringe Hans Majestæt Kongen Thingets Lykønskning i Anledning af Aarsflis- tet. Hans Majestæt Kongen har paalagt mig at bringe Thinget Kongens Hilsen og Tak, hvortil Hans Majestæt spiede Dusstet om Held for Fædrelandet, idet Han udtalte, at dets Lykke er Betingelsen for Kongens Lykke.

Fra Justitsministeren har jeg til Om- deling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af Udkast til Lov om Børnepligt, hvilket Lovudkast af ham er forelagt i det an- det Thing. Umdelingen skal finde Sted.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Udkast til Lov om ikke autoriseret Vægevirk- somhed

m. m. (Lovudkastet findes i Tillæg A., Sp. 1307 ff.)

Fischer: Det er med megen Fornøjelse, at jeg har seet et Forslag forelagt som det, der i Dieblattet er til Behandling. Af sam- mes Motiver erfarer man nemlig, at det er Regjeringens Mening, at den almindelige Re- gel skal være den, at det overlades til Enhver at benytte de Kundskaber, hvoraf han maatte være i Besiddelse, til at helbrede Andre og derfor at modtage Betaling. Ogsaa jeg troer, at det er fuldkomment i sin Orden, at dette er den almindelige Regel; men jeg skal da strax gjøre den Bemærkning, at jeg anseer det for ønskeligt, at denne almindelige Regel ogsaa bliver udtalt i selve Loven. Man kan jo vistnok allerede nu, ved at sammenholde Bestem- melserne i Lovudkastets forskjellige Paragrafer med dets Slutningsbestemmelse, hvorved tvende Paragrafer i Forordningen af 5te Septem- ber 1794 blive ophævede, komme til den Slutning, at Meningen er den, at Vægevirk- somheden for Fremtiden skal være fri, men Lovudkastets Mening vilde dog fremtræde langt tydeligere, dersom den af mig nævnte almindelige Regel, der er udtalt i Motiverne, optoges i selve Udkastet. — Jeg skal ikke gaae ind paa Enkeltighederne i Udkastets §§ 1 og 2, uag- tet der maastee nok kunde være Anledning der- til, men kun gjøre opmærksom paa, at den, der i Overensstemmelse med disse Paragra- pher faaer en Tilladelse til at udøve Praxis i visse Sygdomme, derefter i visse Hen- seender vil være flettere stillet end den, der slet ingen Tilladelse har, og at han, hvis han senere bliver fradømt sin Ret til at udøve Praxis, derimod vil være stillet fuldkomment frit, og altsaa tildeels derved vil faae større Frihed, end han havde iforveien, hvad der dog kunde have sin Betænkelighed. — Hvad der vil være opnaaet ved Lovudkastet, vil i mine Dine væsentligst være afhængigt af Bestemmelsen i dets § 4 og af den Fortolk- ning, som man maatte undergive den. Det er jo nemlig i denne Paragraph udtalt, at den, der ved sin Behandling paafører en Anden Skade, skal kunne drages til Ansvar i den An- ledning. Af Motiverne sees det nu imidlertid,